

[Indenrigsministeren.]

lade ogsaa dens fortsatte uændrede Bestaaen, selv om den muligt i enkelte Henseender afviger fra Forskrifterne.

I Forslagets § 60 omhandles nogle Bestemmelser, der er af Interesse derved, at de for første Gang i den københavnske Byggeslovgivning, men i en særdeles lempelig og forsigtig Form, hjemler en Bebyggelses-censur. Bestemmelser af denne Art har jo længe været savnet, og det har ofte givet Anledning til Forundring, at Myndighederne ikke i højere Grad har været i Stand til at hindre Forekomsten af Byggeformer, som er forekommet stærkt disharmoniske i Forhold til Omgivelserne. Man har imidlertid stedse været klar over, at saadanne Bestemmelser er meget vanskelige baade at udforme og navnlig at anvende. I det her foreliggende Forslag har man givet Reglerne den meget forsigtige Form, at det kan kræves, at en Bebyggelses Ydre faar den arkitektoniske Form og den Farve, som Gade- og Gaardbilledet kræver, for at der kan opnaas en god Helhedsvirkning, samt at det, hvor arkitektoniske Hensyn begrunder det, kan kræves, at en Bebyggelses ydre Fremtræden bevares i den Skikkelse, i hvilken den forefindes. Det vil saaledes ses, at det forsigtige i Bestemmelsens Formulering ligger deri, at man ikke foreskriver nogen æstetisk Bedømmelse af den enkelte Bygnings Detailler eller bestemte Krav i saa Henseende, men at man tilstræber den gode, tiltalende og rolige Helhedsvirkning. Man er dog klar over, at Bestemmelsen ogsaa i denne Form vil kunne berede Vanskeligheder for Anvendelsen, men Ministeriet har ment, at der foreligger en udtalt Trang til Bestemmelser, der sætter det offentlige i Stand til at modsætte sig alt for udpræget disharmoniske Forhold, og at de sandsynlige Vanskeligheder derfor ikke kan begrunde, at man ganske opgiver Bestræbelserne herfor. Den endelige Afgørelse af disse Spørgsmaal foreslaas henlagt til Bygningskommissionen, hvis Karakter og Sættelse ifølge Forslaget jeg senere skal omtale.

I § 61 foreslaas indført en ny Bestemmelse om Bygningers Vedligeholdelse. Ogsaa en saadan Bestemmelse savnes i den nugældende Lov. Man er nu alene henvist til Sundhedsvedtægternes Bestemmelser om det offentlige Adgang til Indskriden i de groveste Tilfælde af Bygningers Forfald eller manglende Renholdelse, saaledes at der opstaar egentlig sundhedsfarlige Forhold. Den nye Bestemmelse gaar i Almindelighed ud paa, at al Bebyggelse saavel den fremtidige som den nuværende, skal holdes

i forsvarlig og sømmelig Stand, og den danner derved tillige et Korrelat til Bestemmelsen om Godkendelsens Tidsbegrænsning til Værn imod, at Bygningen i den senere Del af Bygningsperioden ganske forfalder.

I Henseende til Lovens administrative Ordning foreslaas i § 6 den Forandring, at Bygningsmyndigheden henlægges til Magistraten, hvorved et gammelt Ønske hos Bystyret imødekommes. En tilsvarende Ordning er i øvrigt allerede for flere Aar siden ved Lov af 21. Februar 1923 gennemført i Frederiksberg Kommune. Den nuværende Bygningskommission foreslaas dog ikke ophævet, men omdannet og udvidet til et sagskyndigt Raad, som skal medvirke ved Afgørelsen af visse Sager af særlig Art, navnlig angaaende Industri- og Forretningsbygninger, Teatre, Hoteller, Fængsler, Sygehuse og andre Bygninger, i hvilke mange Mennesker samles, og for hvis Vedkommende der, saaledes som Tilfældet i øvrigt er allerede ifølge den gældende Lov, kan stilles de særlige Krav, som Bebyggelsens Karakter og Anvendelse begrunder.

Udvidelsen af Kommissionen foreslaas i § 63 gennemført paa den Maade, at Kommissionen foruden de nuværende, om jeg saa maa sige, „fødte“ Medlemmer, nemlig vedkommende Borgmester, Stadsbygmesteren, Brandchefen og Stadslægen, tiltrædes af Stadsingeniøren. Kommunalbestyrelsens nuværende Ret til Udpegning af et Medlem forbliver uforandret, hvorimod Indenrigsministeriet, som nu udpeger et Medlem, fremtidig skal udpege yderligere to Medlemmer, der repræsenterer bygningsmæssig Sagskundskab. Endelig kan Direktøren for Arbejds- og Fabriktilsynet efter nærmere Regler tiltræde Kommissionen ved Behandling af Sager om Bebyggelse, der vedrører Direktoratets Forretningsomraade. Det vil altsaa ses, at det bliver en meget alsidigt sammensat Kommission, som maa anses for særdeles skikket til at medvirke ved og træffe Afgørelse i de i Loven bestemte Tilfælde.

Jeg kommer nu til det Stof, der er fælles for Lovforslaget og den nugældende Lov. Det er det, der angaar Bebyggelsens Forhold til Gader, Bebyggelsens Ordning i Henseende til Forholdet mellem Bebyggelse og Friarealer, Bebyggelsens Højde og indbyrdes Afstand samt Indretningen af Beboelses- og Opholdsrum.

Lovforslagets Regler om Gader, § 19, fastslaar i Overensstemmelse med den nugældende Lov de byggendes Pligt til selv at fremskaffe de Gader, der er fornødne for at skaffe Adgang til Bebyggelsen. I § 21 udvides denne Forpligtelse, saaledes at de